

PRZYGLĘDACZKA (1) *sb f*

Oba a jasne.

sg N przyględaczka. ◇ [pl N przyględaczki.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Kobieta, która przygląda się, obserwuje: Spectatrix, Doględączka [!]/ prziględączka. Mącz 405a.

[przyględaczka czyja: Panny przyględaczki iey [córki sultana] bacząc iey ciężkie myślenie/ bårzo pilnie iey prosiły by im to ziawiła HistOtton 65.]

LWil